

สลค.สาร

“...คุณธรรมข้อหนึ่ง ที่อุปถัมภ์และผูกพันคนไทย
ให้รวมกันเป็นเอกภาพ สามารถดำรงชาติบ้านเมือง
ให้มั่นคงเป็นอิสระยังยืนมาช้านาน คุณธรรมข้อนั้นก็ชื่อ
ไมตรี ความมีเมตตาหวังดีในกันและกัน...”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ในการเสด็จออกมหาสมาคม
ในงานพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 6 รอบ
ณ สีหบัญชร พระที่นั่งอนันตสมาคม
วันอาทิตย์ที่ 5 ธันวาคม พุทธศักราช 2542

ขอคุยด้วย

“แผนการบริหารราชการแผ่นดิน” ของรัฐบาล นายกรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเมื่อวันศุกร์ที่ 21 มีนาคม 2551 รัฐบาลจะใช้แผนนี้เป็นหลักในการทำงานในช่วงเวลาการบริหารงานของรัฐบาล 4 ปี คือ พ.ศ. 2551-2554 สลค.สาร ฉบับนี้จึงได้นำเนื้อหาบางส่วนของแผนฯ ดังกล่าวมาเสนอให้ผู้อ่านได้รับทราบทิศทางของประเทศที่จะดำเนินต่อไปภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลชุดปัจจุบัน

คงไม่มีใครปฏิเสธว่า การทำงานที่ตนเองไม่ชอบมีผลต่อความสำเร็จของงาน ซึ่งหากปล่อยให้เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อย ๆ โดยไม่ได้รับการแก้ไขก็อาจเกิดผลเสียตามมามากมาย สลค.สารฉบับนี้จึงได้นำแง่คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้พร้อมแนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง “ไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมาย” ในคอลัมน์คิดกลม ๆ โดยหวังว่าผู้ที่กำลังประสบปัญหานี้อยู่จะได้รับประโยชน์

ฉบับนี้ให้เนื้อที่ส่วนใหญ่แก่เรื่องแผนการบริหารราชการแผ่นดิน คอลัมน์ประจำอย่างท่องเที่ยวแดนและเรื่องเล่าชาวอวลักษณ์ จึงเว้นวรรคไป ติดตามได้ใหม่ในฉบับหน้า

คณะทำงานจัดทำ สลค.สาร

บทความ/ข้อความ หรือความเห็นใด ๆ ที่ปรากฏใน “สลค.สาร” เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และคณะทำงานฯ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

เรื่องเด่นในเล่ม

5

แผนการบริหาร
ราชการแผ่นดิน
พ.ศ. 2551-2554

22

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

27

ไม่ชอบงาน
ที่ได้รับมอบหมาย

31

ชีวิตเหนือความสำเร็จ

“สลค.ใสสะอาด”

เปิดรับเรื่องราวร้องเรียน

ข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชัน

ผ่านทางตู้ ปณ. 2 ทำเนียบรัฐบาล
กรุงเทพฯ 10302

หากเรื่องที่เสนอ
ยังไม่เคยมีการเสนอ ครม. มาก่อน
ในหนังสือนำเสนอเรื่องจำเป็นต้องมี
“เรื่องเดิม” หรือไม่

กลับมาพบกันอีกแล้วกับคอลัมน์ **CPLO corner** ซึ่งเป็นแหล่ง
ที่มีการหยิบยกประเด็นคำถามและคำตอบเกี่ยวกับการจัดทำเรื่อง
เสนอคณะรัฐมนตรีมาเผยแพร่ให้แก่มหาชนผู้อ่าน

ในการจัดทำหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี หากสาระสำคัญของการจัดทำหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
มีไม่ครบทั้ง 9 ประการ จะมีแนวทางในการดำเนินการอย่างไร

ในการจัดทำหนังสือนำเสนอเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
หากมีสาระสำคัญไม่ครบทั้ง 9 ข้อ นั้นเป็นไปได้ โดยหลัก
ในการพิจารณามีว่า หากเป็นหัวข้อที่ในระเบียบว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี
พ.ศ. 2548 ข้อ 13 กำหนดไว้ว่า “ถ้ามี” (เช่น เรื่องเดิม
ความเร่งด่วนของเรื่อง และความเห็นชอบหรือการอนุมัติ
ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง) และตามข้อเท็จจริงไม่มี
ข้อมูลในหัวข้อนั้น เช่น เรื่องที่เสนอเป็นเรื่องใหม่ที่คณะรัฐมนตรี
ไม่เคยรับทราบมาก่อน ส่วนราชการก็ไม่ต้องจัดทำข้อมูล
ในหัวข้อเรื่องเดิม ซึ่งกรณีนี้ก็ถือว่าหนังสือนั้นสมบูรณ์ได้

แต่ถ้าเป็นกรณีที่อยู่ในระเบียบฯ ข้อ 13 ไม่ได้ระบุว่า
“ถ้ามี” ขอให้ส่วนราชการจัดทำข้อมูลมาให้ครบถ้วน
หากหนังสือนำเสนอเรื่องของส่วนราชการขาดข้อมูล
ในส่วนนี้ สลค. จะพิจารณาถึงความชัดเจนของข้อมูล
ว่าเหมาะสมที่จะนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป
หรือไม่ หากข้อมูลไม่เพียงพอ สลค. จะสอบถาม
ขอข้อมูลเพิ่มเติมหรือส่งเรื่องคืนส่วนราชการ
เจ้าของเรื่องแล้วแต่กรณี

หากส่วนราชการจะเสนอเรื่องที่ไม่เคยผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีมาก่อน การจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
ในส่วนขอเรื่องเดิมไม่จำเป็นต้องมีใช่หรือไม่ เพราะบางเรื่องที่เสนอเป็นการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลหรือที่กฎหมาย
กำหนดไว้

เรื่องเดิมคือความเป็นมาของเรื่องซึ่งอาจจะเป็นมติ
คณะรัฐมนตรีที่เห็นชอบหรืออนุมัติเกี่ยวกับเรื่องนั้น
หรือเป็นเหตุการณ์ที่ทำให้ต้องจัดทำเรื่องนั้นขึ้นมา
การจัดทำหนังสือเสนอเรื่องขึ้นอยู่กับวิธีการจัดทำหนังสือ
ของส่วนราชการ ซึ่งอาจจะไม่มีเรื่องเดิมแต่ระบุในสาระ
สำคัญของเรื่องว่าเป็นการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล
หรือกฎหมายได้

ในกรณีที่ส่วนราชการเห็นว่าเรื่องที่ต้องการเสนอไม่เข้าข่ายตามมาตรา 4 แห่งพระราชกฤษฎีกากว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 แต่มีความสำคัญควรที่จะเสนอคณะรัฐมนตรี จะต้องดำเนินการอย่างไร

ในกรณีที่ส่วนราชการประสงค์จะเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี โดยที่เป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่พระราชกฤษฎีกากว่าด้วยการเสนอเรื่องฯ กำหนดให้นำเสนอคณะรัฐมนตรี โดยปกติ สลค. จะไม่นำเสนอคณะรัฐมนตรี แต่ถ้ามหาส่วนราชการเห็นว่าเรื่องนั้นจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีก็ต้องได้รับการสั่งการจากนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี

ที่ได้รับมอบหมายให้สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ก่อน และเมื่อได้รับการสั่งการแล้ว สลค. จึงจะดำเนินการบรรจุเข้าวาระการประชุมคณะรัฐมนตรีต่อไป เพราะถือว่าเป็นไปตามมาตรา 12 ของพระราชกฤษฎีกากว่าด้วยการเสนอเรื่องฯ

เรื่องที่กำหนดให้ส่วนราชการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกากว่าด้วยการเสนอเรื่องฯ มาตรา 4 (3) คือเรื่องประเภทใด

เรื่องที่กำหนดให้เสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกากว่าด้วยการเสนอเรื่องฯ มาตรา 4 (3) คือเรื่องที่ต้องเสนอให้สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภาอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบ เช่น เรื่องการติดต่อทำความตกลงกับต่างประเทศหรือการทำอนุสัญญาซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบ

ของรัฐสภาตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 190 บัญญัติไว้ เรื่องประเภทนี้มีความสำคัญเพราะเป็นไปตามหลักการที่คณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อรัฐสภาจึงต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะนำเสนอรัฐสภาให้ความเห็นชอบ

การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีจำเป็นต้องส่ง Checklist สำหรับตรวจสอบเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพร้อมกับเรื่องที่จะเสนอไปยัง สลค. หรือไม่ และในกรณีเรื่องในส่วนราชการรับเรื่องกลับไปปรับปรุง เมื่อเสนอเรื่องอีกครั้งหนึ่งจำเป็นต้องส่ง Checklist อีกหรือไม่

การตรวจสอบเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีตามหัวข้อใน Checklist ว่ามีสาระครบถ้วนและถูกต้องตามที่พระราชกฤษฎีกากว่าด้วยการเสนอเรื่องฯ กำหนดไว้หรือไม่นั้น ส่วนราชการควรดำเนินการก่อนส่งเรื่องมายัง สลค. ทุกครั้ง และควรแนบ Checklist มาพร้อมกับเรื่อง

ที่เสนอเพื่อให้การดำเนินการของ สลค. ต่อเรื่องนั้น ๆ เป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น ในกรณีที่ส่วนราชการรับเรื่องกลับไปปรับปรุงและส่งมายัง สลค. อีกครั้งนั้น หากไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญของข้อเสนอ ก็ไม่จำเป็นต้องส่ง Checklist มาอีก

สนใจศึกษาเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ สลค.สัญจร
<http://www.mobilesoc.soc.go.th/> นะครับ

นอกจากประเด็นคำถาม-คำตอบที่เผยแพร่ในคอลัมน์ CPO corner นี้แล้ว ท่านยังสามารถอ่านคำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ สลค.สัญจร <http://www.mobilesoc.soc.go.th/> ที่หัวข้อ **คำถาม-คำตอบเกี่ยวกับเรื่องเสนอ ครม.** ซึ่งแบ่งเป็นหมวดหมู่ชัดเจน ได้แก่ การจัดทำเรื่องเสนอต่อคณะรัฐมนตรี การประสานความคิดเห็นคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี การจัดและส่งระเบียบวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี การประชุมคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรี และเรื่องอื่น ๆ

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554[☆]

ศึกษางานของรัฐบาลใหม่ “นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี”

ในการบริหารประเทศของรัฐบาลนั้น ภายหลังจากการแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภาแล้ว คณะรัฐมนตรีจะต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อแสดงให้เห็นถึงทิศทางการทำงานของรัฐบาล ตลอดระยะเวลาการบริหารราชการ^{☆☆} เมื่อจัดทำแผนฯ แล้วเสร็จจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา จากนั้นส่วนราชการ จะต้องนำแผนฯ ไปใช้เป็นกรอบ/แนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อเสนอของบประมาณและดำเนินการต่อไป

รัฐบาลชุดปัจจุบันจึงได้จัดทำ “แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554” ขึ้น มีเนื้อหาหลัก ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ **ส่วนที่ 1** แนวคิดและทิศทางการบริหารประเทศ **ส่วนที่ 2** แนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน **ส่วนที่ 3** กลไกการนำแผนการบริหารราชการแผ่นดินไปสู่การปฏิบัติ และ**ส่วนที่ 4** แผนงาน/โครงการที่มีลำดับความสำคัญตามนโยบายรัฐบาล การจัดทำแผนดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้วและคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนฯ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551 ดังนั้น เพื่อให้ผู้อ่านได้มีโอกาสรับทราบถึงทิศทางของประเทศที่จะดำเนินต่อไปภายใต้การบริหารของรัฐบาลชุดปัจจุบัน สลค.สาร ฉบับนี้จึงได้นำเนื้อหาบางส่วนที่เป็นวิสัยทัศน์ของรัฐบาล เป้าประสงค์ เติงนโยบายและตัวชี้วัดของนโยบาย/ประเด็นนโยบายในแต่ละด้าน พร้อมทั้งแนวทางการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลของแผนฯ มาให้ได้อ่าน ดังนี้

วิสัยทัศน์ของรัฐบาล

ในช่วง 4 ปีต่อไปนี้ (พ.ศ. 2551 - 2554) รัฐบาลจะบริหารราชการแผ่นดินโดยส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มีความมั่นคงและต่อเนื่อง และพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งรวมถึงการผลักดันให้เศรษฐกิจสามารถขยายตัวได้อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยการขยายโอกาสการลงทุนและสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนทั้งในและนอกประเทศต่อเศรษฐกิจไทย เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจ ดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมในทุกสาขาการผลิตและบริการ มีการกระจายโอกาสและรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น พัฒนาศักยภาพของคนและชุมชนฐานรากให้มีความเจริญและรายได้ที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของความสามารถในการพึ่งตนเองได้ของชุมชน สร้างความสมานฉันท์ในสังคมให้ประชาชนทั่วประเทศอยู่อย่างสงบสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคงในชีวิต ทั้งด้านที่อยู่อาศัย การศึกษา การรักษาพยาบาล และสิ่งแวดล้อมที่ดี คำนึงความสมบูรณ์ให้ทรัพยากรธรรมชาติ รักษาความหลากหลายของชีวภาพ เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมืองมีความก้าวหน้าไปอย่างสอดคล้องกันอันนำไปสู่ความสุขของประชาชน

☆ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551 เห็นชอบแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554 และมีกรนำแผนฯ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่มที่ 125 ตอนพิเศษ 58 ง วันที่ 21 มีนาคม 2551

☆☆ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 76 บัญญัติว่า “คณะรัฐมนตรีต้องจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อแสดงมาตรการและรายละเอียดของแนวทางในการปฏิบัติราชการในแต่ละปีของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ...” และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 13 บัญญัติว่า “ให้คณะรัฐมนตรีจัดทำมีแผนการบริหารราชการแผ่นดินตลอดระยะเวลาการบริหารราชการของคณะรัฐมนตรี...”

แนวทางการบริหารราชการแผ่นดินจำแนกตามนโยบาย

นโยบายที่ 1 พื้นฟูความเชื่อมั่นของประเทศ (นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก)

เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
1.1 สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย	
<ol style="list-style-type: none"> ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เสริมสร้างความเข้าใจของประชาชนในชาติให้เกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สร้างความสมานฉันท์ของคนในชาติอันเนื่องมาจากความขัดแย้งด้านลัทธิ อุดมการณ์ และความแตกต่างด้านอัตลักษณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> การทำความเข้าใจร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ กลไกการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจของรัฐทำหน้าที่อย่างเป็นอิสระ
1.2 แก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้	
1. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในปี 2554 ลดลงจากปี 2550 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
2. ขยายฐานเศรษฐกิจ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้มีความหลากหลายและภาวะความยากจนลดลง	<ul style="list-style-type: none"> เศรษฐกิจในปี 2554 มีมูลค่าเพิ่มจากปี 2549 ไม่ต่ำกว่า 30,000 ล้านบาท อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ 2 จำนวนคนยากจนในปี 2554 ลดลงจากปี 2549 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50
3. ประชาชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการเรียนต่อระดับมัธยมต้นในโรงเรียนของรัฐไม่ต่ำกว่าระดับเฉลี่ยของภาคใต้ อัตราการตายของแม่และเด็กไม่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้
1.3 เร่งรัดแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล	
<ol style="list-style-type: none"> ทุกภาคส่วนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหายาเสพติด สังคมเข้มแข็งมีภูมิคุ้มกันภัยยาเสพติด มีระบบป้องกันการแทรกแซงจากกลุ่มทุจริตและขบวนการผู้มีอิทธิพลทุก ๆ ด้าน ป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเข้าไปเป็นเหยื่อของยาเสพติดโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> แหล่งผลิตยาเสพติดในประเทศมีจำนวนลดลง อัตราส่วนของผู้เสพ/ผู้ติด/ผู้ค้ายาเสพติดต่อจำนวนประชากรลดลง คดีอาชญากรรมและคดีความที่เกี่ยวกับยาเสพติดลดลง มีชุมชนปลอดผู้มีอิทธิพลและยาเสพติดเพิ่มขึ้น
1.4 ดำเนินมาตรการในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการ	
<ol style="list-style-type: none"> ระดับราคาและค่าเงินบาทมีเสถียรภาพ การใช้จ่ายครัวเรือนฟื้นตัวดีขึ้น มีการใช้เชื่อเพลิงชีวภาพเพิ่มมากขึ้น ขยายโอกาสและสร้างทางเลือกในการประกอบอาชีพให้แก่แรงงาน 	<ul style="list-style-type: none"> การใช้จ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปไม่เกินร้อยละ 4.0 อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ 1.5 การใช้เอทานอลเป็นเชื้อเพลิงได้ถึง 1.2 ล้านลิตร/วัน ในปี 2551 การใช้ไบโอดีเซล B100 เป็นเชื้อเพลิงได้ถึง 1.4 ล้านลิตร/วัน ในปี 2551

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
1.5 เพิ่มศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองให้เป็นแหล่งเงินหมุนเวียนในการลงทุน	
พัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่มีการบริหารจัดการที่ดีให้สามารถยกระดับเป็นสถาบันการเงินชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> • กองทุนหมู่บ้าน จำนวน 22,500 กองทุน สามารถยกระดับเป็นสถาบันการเงินชุมชน • จำนวนหนี้สูญ (NPL) ของกองทุน/สถาบันการเงินชุมชน ลดลงกว่าปัจจุบันอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง
1.6 จัดสรรงบประมาณตามขนาดประชากร (Small Medium Large : SML) ให้ครบทุกหมู่บ้านและชุมชน	
หมู่บ้าน/ชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาพึ่งพาตนเองได้และสามารถเชื่อมโยงการใช้ทรัพยากรของรัฐ ท้องถิ่น และจังหวัด	ร้อยละของกิจกรรมการพัฒนาตามแผนชุมชนที่ก่อให้เกิดรายได้ลดรายจ่าย อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสวัสดิการชุมชน
1.7 สนับสนุนโครงการธนาคารประชาชน	
สนับสนุนสินเชื่อรายย่อยสำหรับประชาชนโดยผ่านทางธนาคารประชาชน	ร้อยละของประชาชนที่ได้รับสินเชื่อผ่านธนาคารประชาชน
1.8 สนับสนุนสินเชื่อแก่ผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน	
สร้างโอกาสในการลงทุน วิสาหกิจชุมชน และ SMEs และสร้างรายได้เพิ่มให้ครัวเรือน	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละครัวเรือนที่ได้รับสินเชื่อเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน • รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเพิ่มขึ้น
1.9 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ชุมชนมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีประสิทธิภาพ 2. ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพมีศักยภาพเชิงพาณิชย์และสามารถจำหน่ายได้มากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> • ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการตรวจสอบมีมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด • สถานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพ และผลิตภัณฑ์สุขภาพชุมชนที่ได้รับการตรวจสอบได้มาตรฐานตามเกณฑ์ • ประสิทธิภาพการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น
1.10 พักหนี้ของเกษตรกรรายย่อยและยากจนที่ผ่านกระบวนการจัดทำแผนฟื้นฟูอาชีพ	
เกษตรกรเข้าสู่ระบบการฟื้นฟูอาชีพและได้รับการแก้ไขปัญหานี้สิน	เกษตรกรที่ได้รับการแก้ไขปัญหานี้สินไม่ต่ำกว่า 200,000 ราย
1.11 สร้างระบบประกันความเสี่ยงให้เกษตรกร และสร้างกลไกการสร้างเสถียรภาพราคาของสินค้าเกษตรที่เป็นธรรม	
เกษตรกรลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงของราคา	เกษตรกรเข้าสู่ระบบประกันความเสี่ยงทางการเกษตรภายในปี 2554
1.12 ขยายบทบาทของศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix-it Center) และสถาบันอาชีวศึกษา รวมทั้งสร้างเครือข่ายศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชนกับชุมชนและวิสาหกิจ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนและช่างชุมชนได้รับความรู้และพัฒนาทักษะในการใช้การดูแลรักษาและซ่อมบำรุงเครื่องมือ อุปกรณ์ การประกอบอาชีพเครื่องใช้ในครัวเรือน และมีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนในการถ่ายทอดความรู้ 2. สินค้าชุมชนได้รับการรับรองคุณภาพเป็นที่ยอมรับในตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> • ประชาชน 10,000 หมู่บ้าน สามารถใช้และซ่อมสร้างของใช้ในครัวเรือนและเครื่องจักรกลการเกษตร • ร้อยละ 25 ของสินค้าชุมชนในพื้นที่เป้าหมายได้รับการรับรองคุณภาพในปีแรก และเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 ในปีต่อ ๆ ไป

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
<p>1.13 สร้างโอกาสให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างทั่วถึง</p> <p>ประชาชนผู้มีรายได้น้อยมีที่อยู่อาศัยภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมอย่างทั่วถึง และมีความมั่นคงในการอยู่อาศัย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น และนำไปสู่สังคมที่เข้มแข็ง มีคุณภาพและน่าอยู่อย่างยั่งยืน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ประชาชนผู้มีรายได้น้อยได้รับโอกาสในการมีที่อยู่อาศัยไม่ต่ำกว่า 300,000 หน่วย • คริวเรือนชุมชนแออัดในเมืองมีความมั่นคงในชีวิตและการอยู่อาศัย 200,200 คริวเรือน
<p>1.14 เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ</p> <p>การลงทุนและพัฒนาเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งในเส้นทางและรูปแบบการให้บริการที่เหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกในการขนส่งคนและสินค้า ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ความสะดวกรวดเร็ว และความปลอดภัยเพิ่มขึ้นจากระบบเชื่อมต่อของการขนส่งหลายรูปแบบ • ต้นทุนค่าใช้จ่าย การประหยัดเวลา และความน่าเชื่อถือของการให้บริการขนส่งสินค้าทางราง • ความสามารถของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ 2 สามารถรองรับผู้โดยสารเพิ่มขึ้นเป็น 54 ล้านคนต่อปี
<p>1.15 ดำเนินมาตรการลดผลกระทบจากราคาล้างงาน</p> <p>ขยายการให้บริการในการนำก๊าซธรรมชาติในภาคขนส่ง NGV</p>	<p>เพิ่มสถานีบริการจาก 177 สถานี เป็น 340 สถานีภายในปี 2551</p>
<p>1.16 พื้นความเชื่อมั่นด้านการลงทุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย</p>	
<p>ด้านการลงทุน สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนทั้งประเทศและต่างประเทศ</p> <p>ด้านการท่องเที่ยว</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 2. นักท่องเที่ยวมีโอกาสเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม 3. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทยให้แข็งแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพเพิ่มขึ้น 4. เพิ่มศักยภาพด้านการแข่งขันให้แก่ธุรกิจการท่องเที่ยว 5. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 6. ส่งเสริมให้บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ 7. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมออกกําลังกาย กีฬา และนันทนาการ 	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนโครงการและวงเงินลงทุนทั้งจากต่างประเทศและในประเทศเพิ่มขึ้น • จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน • รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 10 • รายได้จากนักท่องเที่ยวคนไทยเพิ่มมากขึ้นมากกว่าร้อยละ 5 • บุคลากรทางการกีฬาได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน • ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดี และเข้าร่วมกิจกรรมกีฬามากขึ้น
<p>1.17 วางระบบการถือครองที่ดินและกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม</p>	
<p>เกษตรกรได้รับการจัดที่ดินทำกิน กระจายสิทธิ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสม</p>	<p>จำนวนเกษตรกร ประชาชน ที่ได้รับการจัดสรรที่ดินทำกิน และได้รับการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินเพิ่มขึ้น</p>

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
1.18 ขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทาน	
1. พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น 2. อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มน้ำต้นทุน และบรรเทาปัญหาน้ำขาดแคลนและอุทกภัย โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	<ul style="list-style-type: none"> พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น 558,000 ไร่ จำนวนแหล่งน้ำผิวดิน/ใต้ดิน ได้รับการพัฒนา ฟื้นฟูแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม บริโภค และอุตสาหกรรม
1.19 เร่งรัดมาตรการและโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤติโลกร้อน	
ปัญหาวิกฤติโลกร้อนมีการแก้ไขทั้งในรูปมาตรการและแผนงาน โครงการอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> อัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลง ปริมาณป่าปลูกใหม่และป่าทดแทนเพิ่มขึ้น

นโยบายที่ 2 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต	
เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
2.1 นโยบายการศึกษา	
เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์)	
คนไทยทุกกลุ่ม ทุกวัย ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานสากล ทันทต่อการเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ระดับปฐมวัย จนถึงตลอดชีวิต มีศักยภาพ ในการดำรงชีวิต ประกอบอาชีพ และเสริมสร้างการแข่งขันของประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษา 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย คะแนนเฉลี่ยวิชาหลักระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากการประเมินระดับชาติ เพิ่มขึ้นวิชาละไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 อัตราส่วนนักเรียนต่อคอมพิวเตอร์ 20 ต่อ 1 สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาต่อสายสามัญ เป็น 50 : 50 สัดส่วนของผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อสายสังคมเป็น 40 : 60
2.2 นโยบายแรงงาน	
เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายมีชัยวฤฒ์ แสงสุวรรณ์)	
แรงงานได้รับการพัฒนายกระดับฝีมือให้สอดคล้องกับการปรับ โครงสร้างภาคการผลิตและบริการ ผู้ถูกเลิกจ้างสามารถกลับเข้าสู่ การจ้างงานโดยเร็ว และแรงงานได้รับสวัสดิการและการคุ้มครองมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> แรงงานผู้ถูกเลิกจ้างที่ผ่านการพัฒนาทักษะฝีมือสามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ภายใน 3 เดือน แรงงานนอกระบบได้รับการคุ้มครองมากขึ้น
2.3 นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน	
เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี)	
1. ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพอย่างครอบคลุม มีคุณภาพ และเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค 2. ระบบบริการและระบบบริหารจัดการสาธารณสุข มีประสิทธิภาพ ครอบคลุม มีคุณภาพมาตรฐาน 3. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี มีพฤติกรรมสุขภาพเหมาะสม สามารถควบคุม และลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง รวมทั้งมีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก 4. เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา เป็นประจำ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> ประชาชนทุกคนเข้าถึงหลักประกันสุขภาพอย่างไม่มีอุปสรรค สถานพยาบาลผ่านเกณฑ์การรับรองคุณภาพมาตรฐานเฉลี่ยร้อยละ 10 ลดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง 5 โรค ได้แก่ โรคหัวใจ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือดสมอง และโรคเนื้องอกร้าย (มะเร็ง) เด็ก เยาวชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
2.4 นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์)	
1. สังคมและคนไทยมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนเด็กและเยาวชนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรม และทำกิจกรรมสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
2. มรดกทางศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละความสำเร็จของการถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจากคนที่ เป็นแหล่งความรู้ทางวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ • ระดับความสำเร็จของการขยายผลการพัฒนาสินค้าและบริการทางวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
2.5 นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์)	
1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาทั้งทักษะชีวิต และมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย อยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ มีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> • เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาทั้งร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ • ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้นจากการลดอาชญากรรมและอุบัติเหตุ
2. เด็ก สตรี และคนพิการที่ด้อยโอกาส ไม่ถูกเลือกปฏิบัติและละเมิดสิทธิอันพึงมีพึงได้ ไม่ตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้ามนุษย์ และได้รับสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสม	<ul style="list-style-type: none"> • ลดอัตราเพิ่มของสถานบริการที่เป็นจุดเสี่ยงของธุรกิจการค้ามนุษย์ • ลดจำนวนคดีเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติและการละเมิดต่อเด็ก สตรี และคนพิการที่ด้อยโอกาส
3. ผู้สูงอายุมีหลักประกันทางเศรษฐกิจและสังคม และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาประเทศตามศักยภาพ	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

นโยบายที่ 3 เศรษฐกิจ เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี/นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ/นายสหัช บัณฑิตกุล/พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์/นายสุวิทย์ คุณกิตติ)	
เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
3.1 นโยบายการเงินการคลัง	
เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ	<ul style="list-style-type: none"> • เศรษฐกิจขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี ในช่วงปี 2552 - 2554 • อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยต่อปีไม่เกินร้อยละ 3.5 • สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ไม่เกินร้อยละ 50 • อัตราการว่างงานไม่เกินร้อยละ 1.5

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
3.2 นโยบายปรับโครงสร้างภาคเกษตร	
ภาคเกษตรเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของสาขาเกษตรไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี • จำนวนฟาร์มและโรงงานที่ผลิตสินค้าเกษตรและอาหาร มีมาตรฐานไม่น้อยกว่า 671,000 ฟาร์ม และ 3,230 โรงงาน • พื้นที่เกษตรอินทรีย์ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10 ต่อปี • สหกรณ์ภาคการเกษตรผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 45 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 48 ในปี 2554
3.3 นโยบายปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม	
1. ภาคอุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ	<ul style="list-style-type: none"> • มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจาก 3.3 ล้านล้านบาท เป็น 4.3 ล้านล้านบาท ในปี 2554 • ร้อยละของมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมศักยภาพและอุตสาหกรรมใหม่ที่เพิ่มขึ้น
2. ภาคอุตสาหกรรมมีผลิ ตภาพการผลิตและประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> • ผลิ ตภาพการผลิตโดยรวมของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นตลอด 4 ปี ของแผนบริหารราชการแผ่นดิน
3. ภาคอุตสาหกรรมที่เป็น SMEs มีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของ SMEs ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4 ต่อปี
4. แรงงานภาคอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพสูงขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> • ผลิ ตภาพแรงงานของภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
3.4 นโยบายปรับโครงสร้างภาคการท่องเที่ยวและบริการ	
1. การท่องเที่ยวเป็นสาขาหลักที่สร้างรายได้ของประเทศไทย มีการขยายตัวอย่างยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> • รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 10 • รายได้จากนักท่องเที่ยวคนไทยเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 5
2. ภาพลักษณ์ของประเทศไทยอยู่ในฐานะแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก	<ul style="list-style-type: none"> • ภาพลักษณ์ของประเทศไทยติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก ในด้าน Friendly People/Authenticity/Health & Wellness/ Beautiful nature
3. แหล่งท่องเที่ยวไทยมีมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ และมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละของแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น
4. การดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาตรฐานสากล	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละ 80 ของนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อมาตรฐานความปลอดภัยและการให้บริการเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย
3.5 นโยบายปรับโครงสร้างภาคการตลาด การค้า และการลงทุน	
1. รักษาส่วนแบ่งตลาดส่งออกของไทยในตลาดโลก	<ul style="list-style-type: none"> • ส่วนแบ่งตลาดส่งออกของไทยในตลาดโลกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 1.1 ต่อปี
2. การส่งออกขยายตัวต่อเนื่อง ทั้งตลาดใหม่และตลาดเก่า	<ul style="list-style-type: none"> • มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 12-15 ต่อปี
3. ผู้ประกอบการมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจเพิ่มขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละของส่วนแบ่งตลาด ทั้งในตลาดเดิมและตลาดใหม่เพิ่มขึ้น • ร้อยละของผู้ประกอบการไทยที่ไปดำเนินการค้าและการลงทุนในต่างประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
3.6 นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน และระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชน สินค้า และบริการ	
1. ให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงระบบบริการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> • มีการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งระหว่างชุมชน ในภูมิภาคให้มีความสะดวก ปลอดภัยมากขึ้น • ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการโทรคมนาคมพื้นฐาน ระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท • มีผู้ใช้น้ำประปาเพิ่มขึ้นปีละ 150,000 ราย
2. เพิ่มประสิทธิภาพระบบขนส่งในภาพรวม	<ul style="list-style-type: none"> • ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ระยะเวลาและความเที่ยงตรงของภาคการขนส่งเพิ่มขึ้น ต้นทุนการขนส่งสินค้าและบริการ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ลดลงในอัตรา ร้อยละ 20 จากฐานปัจจุบันที่ร้อยละ 19
3. พัฒนาระบบขนส่งเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> • มีทางหลวง ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ระบบรางเพิ่มขึ้น มีการพัฒนาท่าเรือระหว่างประเทศ และมีสะพานข้าม แม่น้ำโขงเพิ่มขึ้น 2 แห่ง ตลอดจนมีการพัฒนาท่าอากาศยาน ให้ได้มาตรฐานสากล
3.7 นโยบายพลังงาน	
1. เพิ่มการผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลวในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> • การผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลวในประเทศ เพิ่มจาก 200,000 บาร์เรลต่อวัน เป็น 250,000 บาร์เรล ต่อวัน ภายในปี 2554
2. ราคาพลังงานของไทยเป็นธรรม และเหมาะสมกับสถานะสังคม เศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> • มีแผนการปรับโครงสร้างราคาแอลพีจีที่เหมาะสมกับ สถานะสังคมและเศรษฐกิจ
3. การใช้เชื้อเพลิงชีวภาพเพิ่มมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> • มีการใช้เอทานอลเป็นเชื้อเพลิง 2.4 ล้านลิตร/วัน ในปี 2554 • มีการใช้ไบโอดีเซล B100 เป็นเชื้อเพลิง 3.0 ล้านลิตร/วัน ในปี 2554
4. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> • ลดอัตราการขยายตัวของการใช้พลังงานรวมของประเทศลง ร้อยละ 20 ภายในปี 2554 • ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีอัตราการขยายตัวน้อยกว่าอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ภายในปี 2554
5. ลดอัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอุตสาหกรรมพลังงาน	<ul style="list-style-type: none"> • อัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วยการผลิตลดลง ร้อยละ 15 - 20
3.8 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ	
1. เสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนเลขหมายโทรศัพท์พื้นฐานที่ให้บริการแก่ประชากร มีไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 • จำนวนประชากรที่สามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 • จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ไม่น้อยกว่า 1,000,000 ราย

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาโครงข่ายโทรศัพทเคลื่อนที่ให้ทันสมัยและครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาค
2. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพบุคลากรและอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้ได้มาตรฐานสากล	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนงานวิจัย/นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการสร้างและเพิ่มมูลค่า มูลค่าตลาดอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี จำนวนนักพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ได้รับการพัฒนาทักษะไม่ต่ำกว่า 100,000 คน และที่ได้รับประกาศนียบัตรไม่ต่ำกว่า 15,000 คน
3. นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารและบริการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง	<ul style="list-style-type: none"> ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้งานระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 45 ภายในปี 2554 หน่วยงานภาครัฐระดับจังหวัดและส่วนกลางสามารถเข้าถึงโครงข่ายสารสนเทศภาครัฐ และเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
4. สร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนชุมชน ไม่น้อยกว่า 800 แห่ง มีศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ชุมชนที่ได้รับการเสริมสร้างศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีจำนวนเพิ่มขึ้น ผู้ด้อยโอกาสของสังคมไทยร้อยละ 70 ได้รับการเสริมสร้างศักยภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

นโยบายที่ 4 ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายสหัส บัณฑิตกุล/พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์)

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
4.1 อนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ	
ความหลากหลายทางชีวภาพมีการอนุรักษ์และพัฒนาการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล	<ul style="list-style-type: none"> มีฐานข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพและทรัพยากรชีวภาพที่สนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ จำนวนชุมชนที่เข้มแข็งและพึ่งตนเองทางด้านอาหารและสุขภาพจากการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
<p>4.2 เจริญธรรมาภิบาลบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ให้มีความสมดุลของการใช้ประโยชน์ การถือครอง และการอนุรักษ์ ฐานทรัพยากร ที่ดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และทรัพยากรธรณี</p>	
<p>1. มีการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน และ ประสิทธิภาพของระบบชลประทาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ปริมาณน้ำต้นทุน รวมทั้งพื้นที่ชลประทาน และขีดความสามารถของระบบส่งน้ำเพิ่มขึ้น
<p>2. ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทมีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ระดับความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภท
<p>4.3 อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ โดยการยุติการเผาไร่และทำลายหน้าดิน การลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร รวมทั้งการฟื้นฟูดินและป้องกันการชะล้างทำลายดิน อนุรักษ์และป้องกันรักษาป่าที่สมบูรณ์ สนับสนุนให้มีการปลูก และฟื้นฟูป่าตามแนวพระราชดำริ สนับสนุนการจัดการป่าชุมชนและส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจในพื้นที่ที่เหมาะสม</p>	
<p>ป่าต้นน้ำและทรัพยากรดินได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทรัพยากรดินได้รับการฟื้นฟูให้อุดมสมบูรณ์มากขึ้น • การใช้ปุ๋ยเคมีและสารเคมีลดลง • พื้นที่ปลูกป่าเพิ่มขึ้น
<p>4.4 จัดให้มีมาตรการป้องกันและพัฒนาระบบข้อมูลและเตือนภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง ธรณีพิบัติ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และดำเนินมาตรการลดผลกระทบและความเดือดร้อนของประชาชน</p>	
<p>เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติทางน้ำ</p>	<p>มีแผนและระบบเทคโนโลยีการป้องกันและเตือนภัย</p>
<p>4.5 เจริญธรรมาภิบาลควบคุมมลพิษทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย กลิ่น และเสียง ทั้งจากภาคอุตสาหกรรม เกษตร บริการ และชุมชน พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจัดขยะและบำบัดน้ำเสีย</p>	
<p>1. มลพิษทุกประเภทและพารามิเตอร์อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 2. ปริมาณก๊าซเรือนกระจกในประเทศไทยลดลง 3. มีการดำเนินการเพื่อปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 4. อปท. โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชน มีศักยภาพ และขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่นของตน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำ อากาศ กลิ่น เสียง อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน • ชยะมูลฝอย ชยะอันตราย ทั้งจากภาคชุมชน ภาคเกษตร อุตสาหกรรม และภาคบริการได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี • ปริมาณก๊าซเรือนกระจกแต่ละประเภท • จำนวนโครงการหรือกิจกรรมเพื่อลดผลกระทบและ/หรือ การปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ • จำนวนภารกิจและงบประมาณด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถ่ายโอนไปให้ อปท.บริหารจัดการแล้ว
<p>4.6 ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการอนุรักษ์พลังงานและจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และนำหลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้ชำระค่าใช้จ่าย มาใช้อย่างจริงจัง</p>	
<p>1. มีการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดภูมิปัญญาดั้งเดิม เพื่อสร้างแนวทาง กระบวนการและเทคโนโลยีที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนงานวิจัยและพัฒนาในด้านวิธีการ กระบวนการ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
<p>2. มีการนำไปใช้และเกิดเครือข่ายการนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนสมาชิกและเครือข่ายเทคโนโลยีที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
<p>3. มีการนำเครื่องมือทางสังคมและเศรษฐศาสตร์มาใช้เพื่อให้เกิดการประหยัดการใช้ทรัพยากร หรือใช้อย่างคุ้มค่า และลดปริมาณมลพิษที่เกิดขึ้น อย่างมีความรับผิดชอบและเป็นธรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนเครื่องมือทางสังคมและเศรษฐศาสตร์ที่ถูกนำมาใช้ในการจัดการมลพิษแต่ละประเภทอย่างเป็นรูปธรรม

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
4.7 สร้างความตระหนักทางด้านสิ่งแวดล้อม ปรับพฤติกรรมการผลิตและบริการ และสนับสนุนการดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
<p>1. สาธารณชน ทั้งในฐานะผู้ผลิต ผู้ให้บริการ และผู้บริโภค เกิดความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จนปรับเปลี่ยนทัศนคติ รูปแบบและพฤติกรรมในการผลิต ให้บริการ และบริโภค มาเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>2. ประเทศไทยสามารถร่วมเจรจาในเวทีความร่วมมือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระดับทวิภาคี พหุภาคี และระดับโลก ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการรักษาผลประโยชน์โดยรวมของประเทศ และอย่างสอดคล้องกับข้อตกลงตามพันธกรณีฯ ของโลก</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เครือข่ายชมรม กลุ่ม รวมทั้งองค์กรพัฒนาเอกชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่จดทะเบียนกับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 • คณะผู้แทนไทยที่เข้าร่วมในการเจรจาหรือร่วมประชุมในทุกระดับของเวทีสิ่งแวดล้อมโลกมีความเป็นสหวิชาชีพ ครอบคลุมมิติทางเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ 5 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
เจ้ภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายมีngthวัญ แสงสุวรรณ/นายสหัส บัณฑิตกุล)

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
5.1 ส่งเสริมการนำงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ และพัฒนาระบบวิจัยและพัฒนาเชิงนวัตกรรมให้สนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ	
<p>1. เสริมสร้างสถานประกอบการที่มีนวัตกรรมทางเทคโนโลยีให้มากขึ้นในระบบเศรษฐกิจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ร้อยละ 35 ของสถานประกอบการมีนวัตกรรมทางเทคโนโลยี
<p>2. สร้างเครือข่ายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนเครือข่ายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพิ่มขึ้น
<p>3. ผลงานวิจัยและพัฒนาถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนผลงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการต่อยอดสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น
5.2 สร้างเสริมความรู้ความคิด้ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ของประชาชน พร้อมทั้งเร่งผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและคุณธรรม ให้สอดคล้องความต้องการของภาคการผลิตและบริการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน	
<p>1. เยาวชนมีความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนผลงานที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของเยาวชน
<p>2. ผลิตและพัฒนาคุณภาพบุคลากรวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนบุคลากรวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นจาก 6 คนต่อประชากร 10,000 คน เป็น 10 คน ต่อประชากร 10,000 คน • จำนวนนักเรียนทุนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จบการศึกษาและกลับมาทำงานตรงตามสาขาวิชาเพิ่มขึ้น
5.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอกับความต้องการ	
<p>1. มีระบบคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนสิทธิบัตรที่จดทะเบียนโดยคนไทยเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนการจดสิทธิบัตร

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
2. มีระบบวิเคราะห์ ทดสอบ สอบเทียบที่ได้มาตรฐานสากล	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนผู้รับบริการทดสอบและสอบเทียบที่ผ่านการทดสอบเพิ่มขึ้น
3. มีระบบการถ่ายทอดผลงานวิจัย/องค์ความรู้สู่ภาคการผลิต บริการ และชุมชนที่มีประสิทธิภาพและกระจายตัวในทุกภูมิภาค	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนผู้มาใช้บริการในอุทยานวิทยาศาสตร์ จำนวนธุรกิจใหม่ที่เกิดจากระบบบ่มเพาะเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น
5.4 ปรับปรุงระบบการวิจัยของประเทศให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ	
1. สนับสนุนงานวิจัยเชิงบูรณาการให้สามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับการต่อยอดสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น จำนวนผลงานวิจัยเชิงบูรณาการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ผลงานวิจัยบูรณาการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการไม่ต่ำกว่า 100 ผลงานต่อปี
2. สร้างความเข้มแข็งของระบบวิจัยแบบบูรณาการ	<ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนงานวิจัยที่มาจากความร่วมมือภาคีการวิจัยต่องานวิจัยทั้งหมด
3. ให้มีการแสดงผลงานวิจัยและผลงานประดิษฐ์ของคนไทย	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนผลงานประดิษฐ์คิดค้นที่แสดงในนิทรรศการ
4. เพิ่มมาตรการจูงใจและกฎหมาย เพื่อลดความเสี่ยงของการลงทุนวิจัยและพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนการลงทุนวิจัยของภาคเอกชนต่อการลงทุนวิจัยและพัฒนาของทั้งประเทศเพิ่มขึ้น
5. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในและระหว่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> จำนวนเครือข่ายความร่วมมือทางการวิจัยและพัฒนาทั้งในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น

นโยบายที่ 6 การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
เจ้าภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายมีngthวีญ แสงสุวรรณ)

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
1. ความสัมพันธ์อันดีมิตรกับประเทศทั่วโลก ความไว้วางใจจากประเทศเพื่อนบ้าน ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับประเทศหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างไทยกับโลกมุสลิม	<ul style="list-style-type: none"> ระดับความสัมพันธ์ ความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ โลกมุสลิม อยู่ในระดับดี
2. ไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศอย่างยั่งยืน มีบทบาทเชิงรุกในการพัฒนาเศรษฐกิจในภูมิภาค สามารถรักษาและขยายตลาดการค้าและการลงทุนอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> ระดับความสำเร็จในการให้บริการข้อมูลธุรกิจ กิจกรรมส่งเสริมการค้าและการลงทุน การเข้าถึงตลาดในประเทศเป้าหมายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของไทย
3. บทบาทเชิงรุกในการขับเคลื่อนอาเซียน และบทบาทที่สร้างสรรค์ในการดำเนินความร่วมมือในกรอบสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศ และเวทีระหว่างประเทศต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> การผลักดันให้การจัดตั้งประชาคมอาเซียนเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้โดยมีเป้าหมายบรรลุในปี 2558 การปฏิบัติตามข้อมติ ความตกลง พันธกรณีที่ไทยเป็นภาคี

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
4. นานาประเทศมีความเชื่อมั่นในการเมือง เศรษฐกิจ สังคม มีภาพลักษณ์และทัศนคติที่ดีต่อคนไทยและประเทศไทย และภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมไทยได้มีความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศของไทย	<ul style="list-style-type: none"> • ผลสำเร็จในการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ประเทศไทย • ผลสำเร็จในการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์เรื่องการค้าต่างประเทศต่อภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคมไทย • การรายงานข่าวจากสื่อมวลชนในเชิงบวกมากกว่าเชิงลบเกี่ยวกับประเทศไทยและนโยบายต่างประเทศของไทย
5. คนไทยในประเทศได้รับการบริการอย่างทั่วถึง คนไทยในต่างประเทศได้รับการดูแลคุ้มครอง ชุมชนไทยในต่างประเทศมีความเข้มแข็ง มีความภูมิใจในอัตลักษณ์ของความเป็นไทย อยู่อย่างมีความสุข และมีศักดิ์ศรี	<ul style="list-style-type: none"> • คนไทยในประเทศได้รับการที่เกี่ยวข้อกับกิจการต่างประเทศอย่างทั่วถึง • คนไทยในต่างประเทศที่ประสบปัญหาได้รับการช่วยเหลือ • ผลสำเร็จในการดำเนินโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของคนไทยในต่างประเทศ
6. ไทยมีบทบาทเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับนานาประเทศด้านแรงงาน เพื่อนำไปสู่การทำงานที่มีคุณค่า	<ul style="list-style-type: none"> • ระดับความสำเร็จของกรอบความร่วมมือกับนานาประเทศด้านแรงงานจำนวน 5 เรื่อง
7. ขยายโอกาสการมีงานทำของแรงงานไทยในต่างประเทศ และการคุ้มครองให้แรงงานได้รับผลประโยชน์ที่เป็นธรรมครบถ้วน	<ul style="list-style-type: none"> • จำนวนแรงงานไทยในต่างแดนที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ไม่ต่ำกว่า 385,000 คน • แรงงานไทยในต่างแดนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ได้รับสิทธิประโยชน์ตามสัญญาสภาพการจ้างงานครบถ้วน
8. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน	<ul style="list-style-type: none"> • ปริมาณการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวภายในกลุ่มความร่วมมือต่าง ๆ ขยายตัวเพิ่มขึ้น

นโยบายที่ 7 ความมั่นคงของรัฐ

เจาภาพนโยบาย : รองนายกรัฐมนตรี (นายสหัส บัณฑิตกุล)

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
7.1 เติบโตและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์	
<ol style="list-style-type: none"> 1. พระบรมเดชาานุภาพพระมหากษัตริย์ ไม่มีผู้ใดล่วงละเมิดได้ 2. ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีความจงรักภักดีและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ 	<ul style="list-style-type: none"> • ปริมาณและความรุนแรงรวมทั้งพฤติกรรมการล่วงละเมิดสถาบันพระมหากษัตริย์ • จำนวนและน้ำหนักของการทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
7.2 เสริมสร้างระบบป้องกันประเทศให้มีความมั่นคง มีศักยภาพในการรักษาเอกราชอธิปไตย บูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐและผลประโยชน์ของชาติ	
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทุกเหล่าทัพมีความพร้อมในการป้องกันประเทศ 2. ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย และรักษาความมั่นคงของประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> • กำลังพลและอาวุธยุทโธปกรณ์ของเหล่าทัพ ตำรวจ และหน่วยงานพลเรือนที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง มีขีดความสามารถและความพร้อมตลอดเวลา • ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนและช่วยเหลือภาครัฐในการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
<p>7.3 เร่งพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองที่ไม่มีสถานะที่ชัดเจน</p> <p>1. มีระบบบริหารจัดการที่สามารถควบคุม ตรวจสอบ ผู้หลบหนีเข้าเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ และมีระบบควบคุมบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย</p> <p>2. บุคคลที่ไม่มีสถานะบุคคลที่ชัดเจนได้รับการกำหนดสถานะตามสิทธิขั้นพื้นฐาน</p>	<p>แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนและปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง และแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายมีสัดส่วนลดลงจากปี 2550 • มีระบบทะเบียนควบคุมและระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ • จำนวนบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจนมีสัดส่วนลดลงจากปี 2550
<p>7.4 พัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ พัฒนาระบบบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนและรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และขจัดเงื่อนไขความไม่เข้าใจกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ</p> <p>2. คนและชุมชนในพื้นที่ชายแดนและพื้นที่ทางทะเลมีความมั่นใจในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>3. รักษาผลประโยชน์ของชาติทั้งทางบกและทางทะเล</p>	<p>พัฒนาและเสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ พัฒนาระบบบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติลดลงจากปี 2550 • ข้อตกลงและแผนงานโครงการความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีเพิ่มขึ้นจากปี 2550 • มีระบบการพัฒนาและระบบป้องกันเพื่อเสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนเพื่อรักษาความปลอดภัยพื้นที่ชายแดนและชายฝั่งทะเลอย่างมีประสิทธิภาพ • จำนวนกิจกรรมและความร่วมมือในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทั้งทางบกและทางทะเลของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น
<p>7.5 ปฏิรูประบบข่าวกรองให้เกิดประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงและการเสริมสร้างผลประโยชน์ของชาติ</p> <p>มีการจัดระบบข่าวกรองและบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข่าวเชิงลึกที่มีประสิทธิภาพนำมาใช้ในการรักษาความมั่นคงและเพื่อเสริมสร้างผลประโยชน์ของชาติ</p>	<p>ปฏิรูประบบข่าวกรองให้เกิ</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีระบบข้อมูลข่าวเชิงลึกที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์นโยบายและแผนป้องกันการแก้ไขปัญหาได้ทันสถานการณ์ • มีการแจ้งเตือนด้านการข่าวที่รวดเร็วทันเหตุการณ์ เพื่อการป้องกันปัญหาและผลกระทบด้านความมั่นคง
<p>7.6 พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ</p> <p>1. มีระบบการเตือนภัยและระบบบริหารวิกฤติการณ์ระดับชาติที่สามารถนำมาใช้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความพร้อมในด้านแผนงาน ทรัพยากร และบุคคลเพื่อรองรับสถานการณ์ภัยคุกคาม</p>	<p>พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> • สามารถแจ้งเตือนภัยและบริหารจัดการหน่วยงานรับผิดชอบให้ดำเนินงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ • มีแผนปฏิบัติการในการฝึกทบทวนและมีทรัพยากรอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อรองรับสภาวะไม่ปกติ

นโยบายที่ 8 การบริหารจัดการที่ดี

เป้าหมายนโยบาย : รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายชูศักดิ์ ศิรินิล/นายจักรภพ เพ็ญแข)

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
8.1 นโยบายการบริหารจัดการที่ดี	
1. ระบบการบริหารงานภาครัฐ สามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สามารถยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการได้ตามเป้าหมาย
2. การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลให้ทันสมัยและเสริมสร้างบุคลากรภาครัฐให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> ส่วนราชการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล บุคลากรภาครัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีความเป็นมืออาชีพ มีความรู้คุณธรรมและมีความสมดุลในคุณภาพชีวิตและการทำงานมากขึ้น
3. กระจายอำนาจและพัฒนาขีดความสามารถให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ส่วนราชการถ่ายโอนภารกิจ (ที่ไม่ต้องแก้ไขกฎหมาย) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 สามารถจัดบริการสาธารณะได้ตามเป้าหมายมาตรฐานขั้นต่ำการบริการสาธารณะทั้ง 6 ด้าน ตามที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด
8.2 กฎหมายและการยุติธรรม	
ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้น ระบบราชการมีความโปร่งใส ปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันลดลง ระบบงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลนำไปสู่การสร้างสังคมไทยที่มีความยุติธรรม ด้วยการมีส่วนร่วมของรัฐ ประชาชน	<ul style="list-style-type: none"> สัดส่วนคดีอาชญากรรมในภาพรวมของประเทศต่อประชากรลดลง ระดับคะแนนความโปร่งใสของไทยในระดับนานาชาติได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 อัตราการกระทำผิดซ้ำของเด็ก เยาวชน นักโทษเด็ดขาดผู้ถูกคุมประพฤติภายหลังการปล่อยตัวหรือพ้นการคุมประพฤติต่อจำนวนผู้กระทำผิดลดลง สัดส่วนคดีที่ได้รับการแก้ไขโดยกระบวนการยุติธรรมทางเลือก ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อกระบวนการยุติธรรมของรัฐ ร้อยละของจำนวนกฎหมายและระบบงานยุติธรรมของรัฐที่ได้รับการพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาล

เป้าหมายเชิงนโยบาย	ตัวชี้วัด
8.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อสาธารณะอื่นได้อย่างกว้างขวาง ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว	
1. การพัฒนาระบบบริหารจัดการงานข้อมูลข่าวสารภาครัฐ สามารถขยายโอกาสในการรับข้อมูลข่าวสารของประชาชน ให้ถูกต้อง เป็นธรรม และรวดเร็ว 2. ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง	<ul style="list-style-type: none"> • หน่วยงานของรัฐไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 สามารถบรรลุผลตามเกณฑ์มาตรฐานตัวชี้วัดภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540 • ประชาชนร้อยละ 80 ได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ

แนวทางการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล 3 แนวทาง ดังนี้

1. การวัดผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

ภายหลังจากการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินแล้วเสร็จ ส่วนราชการจะต้องนำแนวทางดังกล่าวไปจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีเพื่อกำหนดรายละเอียดในด้านผลผลิต กิจกรรม/แนวทางดำเนินงาน และทรัพยากรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อให้ประกอบการของงบประมาณและการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปี ทั้งนี้ ทุกส่วนราชการจะต้องจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการตามมาตราฐานที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) กำหนดขึ้นและจัดทำรายงานประจำปี เพื่อเปิดเผยและแสดงข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดในคำรับรองการปฏิบัติราชการ

นอกจากนี้ ยังต้องประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจของรัฐที่ส่วนราชการดำเนินการอยู่ตามมาตรา 22 ภายใต้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาว่าภารกิจใดสมควรดำเนินการต่อไปหรือยุบเลิก และเพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งงบประมาณของส่วนราชการในปีต่อไป

2. การติดตามประเมินผลแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

ได้กำหนดขั้นตอนการติดตามประเมินผลความก้าวหน้าการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การติดตามผลความก้าวหน้าประจำปี เป็นการติดตามความก้าวหน้าของตัวชี้วัดต่าง ๆ ในแต่ละนโยบาย เพื่อตรวจสอบความคลาดเคลื่อนระหว่างเป้าหมายที่กำหนดไว้กับผลที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นระหว่างดำเนินการ ตลอดจนการทบทวนเป้าหมายและกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น

ระยะที่ 2 การประเมินในระยะเวลาครึ่งแผน เป็นการประเมินผลในระหว่างที่มีการปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเป็นการทบทวนผล ความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ รวมทั้งวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในประเทศและนอกประเทศ เพื่อนำไปสู่การทบทวนประเด็นนโยบาย ตัวชี้วัด และเป้าหมาย กลยุทธ์หลัก รวมทั้งการปรับเปลี่ยนแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการต่าง ๆ ในกรณีที่มีความจำเป็นให้เหมาะสมต่อไป

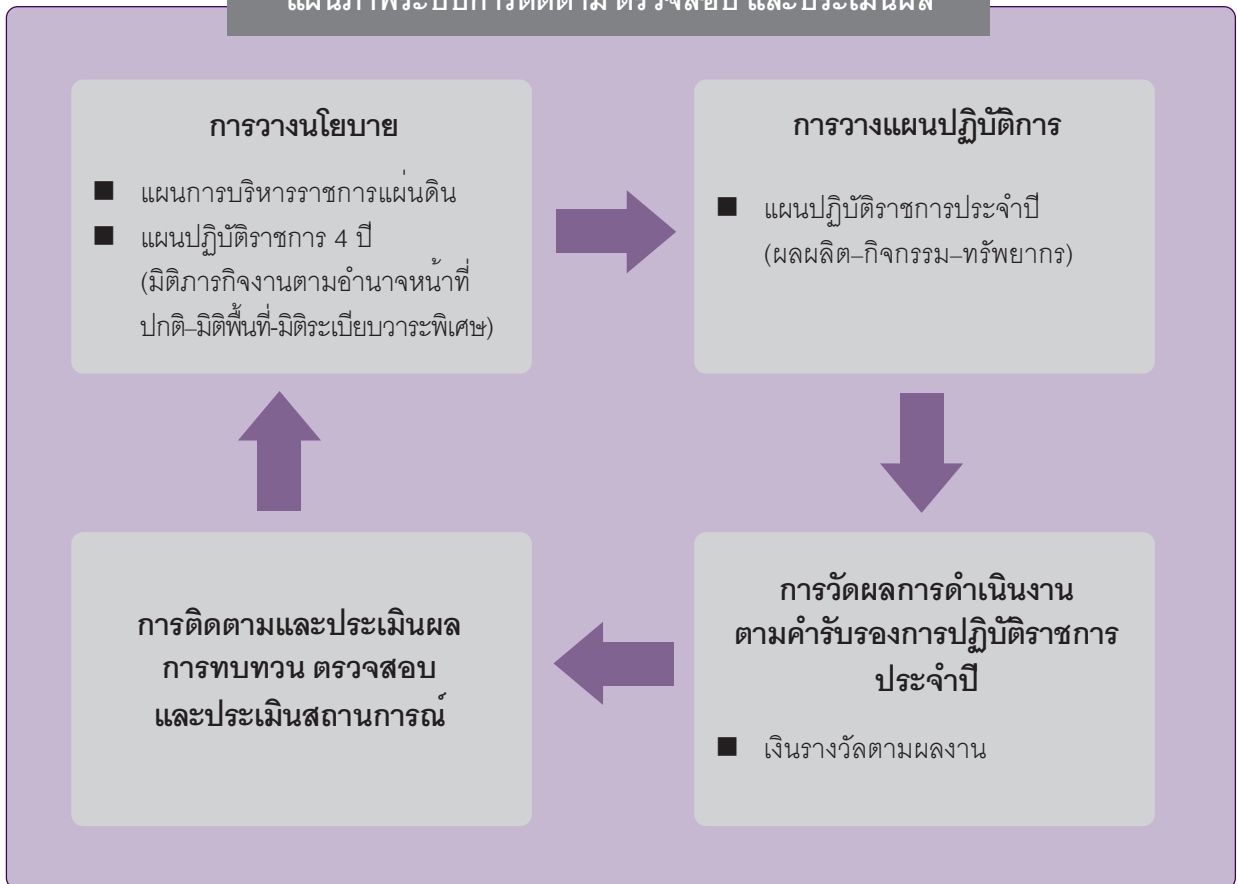
ระยะที่ 3 การประเมินผลเมื่อสิ้นสุดแผน เป็นการประเมินผลเมื่อครบกำหนดระยะเวลาการใช้แผนเพื่อสรุปการปฏิบัติราชการและประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ใช้แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

3. การตรวจสอบเชิงนโยบาย

เป็นการทบทวน ตรวจสอบ วิเคราะห์ความเสี่ยงและประเมินสถานการณ์อย่างเป็นระบบ เพื่อเตรียมการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่เกิดจากความเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งด้านนโยบายและการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แผนภาพระบบการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

เรื่อง แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551 ลงมติเห็นชอบตามที่รองนายกรัฐมนตรี (นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์) ประธานคณะกรรมการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554 เสนอทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554 และให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546
2. ให้ส่วนราชการนำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554 ไปใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี และจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เพื่อประกอบการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการและจัดส่งให้สำนักงานงบประมาณ เพื่อประกอบการจัดทำของบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
3. มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551-2554 เพื่อรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบเป็นประจำทุกปี

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 62 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2551

เรื่อง ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (ปสส.)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551 รับทราบความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและขอพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แล้วให้แจ้งเวียนให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบต่อไป ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอความเห็น กรณีการแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (ปสส.) จะเข้าลักษณะต้องห้ามตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามมาตรา 265 วรรคหนึ่ง (1) ประกอบกับมาตรา 106 (6) หรือไม่ ว่าคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (ปสส.) ได้รับการแต่งตั้งโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 เพื่อทำหน้าที่ประสานงานระหว่างกิจการของคณะรัฐมนตรีและสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นการช่วยเหลือให้การปฏิบัติงานระหว่างคณะรัฐมนตรีกับสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องที่เกี่ยวกับการเสนอข้อกฎหมาย ญัตติ การตอบกระทู้ รวมทั้งเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินดำเนินไปด้วยความราบรื่นและมีประสิทธิภาพ จึงถือได้ว่าเป็นกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งได้รับการยกเว้นตามนัยมาตรา 265 วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการนอกจากนายกรัฐมนตรีจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 11 (6) แล้ว ยังอาจได้รับการแต่งตั้งโดย

- 2.1 คณะรัฐมนตรีมีมติแต่งตั้งโดยมิได้อาศัยอำนาจของกฎหมายใด
- 2.2 คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยอาศัยอำนาจของกฎหมายเฉพาะเรื่อง
- 2.3 คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยอาศัยอำนาจตามที่ระเบียบกำหนด

ดังนั้น ในการพิจารณาแต่งตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นกรรมการในคณะกรรมการต่าง ๆ ตามข้อ 2.1-2.3 จึงควรพิจารณาให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 265 มาตรา 267 และความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 64 ลงวันที่ 19 มีนาคม 2551

เรื่อง ยุทธศาสตร์การจัดสรรและวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2551 ลงมติเห็นชอบเกี่ยวกับรายละเอียดวงเงิน โครงสร้าง และนโยบายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นผลจากการประชุมของ 4 หน่วยงานหลักด้านการเงิน การคลัง (สำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ ธนาคารแห่งประเทศไทย) โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ลี) เป็นประธาน ตามที่สำนักงบประมาณเสนอ ทั้ง 6 ข้อ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ซึ่งประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ 1 รายการ คือ

- 1.1 ยุทธศาสตร์การฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประเทศ
- 1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
- 1.3 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างสมดุล
- 1.4 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 1.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- 1.6 ยุทธศาสตร์การต่างประเทศ และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
- 1.7 ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงของรัฐ
- 1.8 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี
- 1.9 รายการค่าดำเนินการภาครัฐ

2. การกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้พิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ (1) การคาดการณ์ภาวะเศรษฐกิจไทยในปี 2552 ซึ่งคาดว่าระบบเศรษฐกิจของประเทศจะมีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้นประมาณร้อยละ 5.5 และอัตราเงินเฟ้อ ประมาณร้อยละ 3.5 (2) งบประมาณรายได้สุทธิจำนวน 1,585,500 ล้านบาท (3) นโยบายกรอบความยั่งยืนทางการคลัง ที่ต้องควบคุมสัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเบื้องต้นไม่เกินร้อยละ 50 และสัดส่วนภาระหนี้ต่อวงเงินงบประมาณรายจ่ายไม่เกินร้อยละ 15 (4) นโยบายงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่กำหนดให้เป็นงบประมาณขาดดุล โดยกำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่าย จำนวน 1,835,000 ล้านบาท ขาดดุลงบประมาณ จำนวน 249,500 ล้านบาท และ (5) รายจ่ายลงทุนซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 อันเนื่องมาจากการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ โดยรัฐบาลจะใช้แหล่งเงินทุนที่เป็นเงินนอกงบประมาณและการรวมลงทุนกับภาคเอกชน

3. แนวทางในการจัดทำและเสนอของบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ พิจารณาเสนอของบประมาณตามรูปแบบ และวิธีการที่กำหนด ส่งสำนักงบประมาณภายในวันที่ 17 เมษายน 2551 โดยให้นำแนวนโยบายที่นายกรัฐมนตรีได้มอบ ในการประชุมชี้แจงนโยบายของรัฐบาลและแนวทางการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 มาประกอบการดำเนินการ ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการพิจารณาบทบาทภารกิจของหน่วยงานที่มีความสำคัญ ลำดับที่ 1 และไม่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและการจัดลำดับความสำคัญ

4. การจัดสรรงบประมาณให้แก่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ ความต้องการของประชาชนในจังหวัด แนวนโยบาย ของรัฐบาล และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 รัฐบาลได้กำหนดให้จังหวัด/กลุ่มจังหวัด มีงบประมาณเพื่อการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

5. การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 รัฐบาลจะมุ่งเน้น การสร้างศักยภาพและเร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นให้สูงขึ้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น โดยจะให้มีการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 150,500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ร้อยละ 1.8 โดยรายได้ของท้องถิ่นคิดเป็นร้อยละ 25.25 ของรายได้สุทธิของรัฐบาล

6. ปฏิทินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ปรับปรุงครั้งที่ 2)

6.1 สำนักงบประมาณเสนอแนวนโยบายงบประมาณ วงเงิน และโครงสร้างงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และวงเงินรายจ่ายขั้นต่ำที่จำเป็นและรายจ่ายตามข้อผูกพันต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในวันที่ 18 มีนาคม 2551

6.2 รองนายกรัฐมนตรี/รัฐมนตรีที่รับผิดชอบมอบหมายนโยบายให้กระทรวง รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ของรัฐจัดทำเป้าหมาย และยุทธศาสตร์กระทรวงที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2552 ในระหว่างวันที่ 19-20 มีนาคม 2551 เพื่อให้กระทรวง รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ จัดทำรายละเอียดวงเงินและค่าของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ประมาณการรายได้ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2552 เสนอรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีพิจารณากลับกรองและให้ความเห็นชอบก่อนและส่งสำนักงบประมาณ ในวันที่ 17 เมษายน 2551

6.3 สำนักงบประมาณพิจารณาและจัดทำข้อเสนอรายละเอียดงบประมาณรายจ่ายประจำปี พร้อมหลักเกณฑ์ การปรับปรุงงบประมาณรายจ่ายประจำปี ในระหว่างวันที่ 18 เมษายน-12 พฤษภาคม 2551 เสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในวันที่ 20 พฤษภาคม 2551

6.4 รองนายกรัฐมนตรี/รัฐมนตรีที่รับผิดชอบมอบหมายนโยบายให้กระทรวง รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ของรัฐปรับปรุงรายละเอียดงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะรัฐมนตรี ให้ความเห็นชอบ และส่งสำนักงบประมาณ ในวันที่ 23 พฤษภาคม 2551

6.5 สำนักงบประมาณพิจารณาปรับปรุงรายละเอียด และเสนอต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาให้ความเห็นชอบ ในวันที่ 3 มิถุนายน 2551

6.6 สำหรับระยะเวลาตามขั้นตอนต่าง ๆ ยังคงเป็นไปตามปฏิทินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไว้แล้ว

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 67 ลงวันที่ 20 มีนาคม 2551

(อ่านต่อหน้า 30)

เรื่องประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ที่สำคัญ*

เรื่อง พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ตัวแทนประกันชีวิต และนายหน้าประกันชีวิต

เล่มที่ 125 ตอนที่ 26 ก ลงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551

ปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลสถาบันการเงิน โดยรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นฉบับเดียวกัน เพื่อให้การควบคุมดูแลเป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ

เล่มที่ 125 ตอนที่ 27 ก ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย ตัวแทนประกันวินาศภัย และนายหน้าประกันวินาศภัย

เล่มที่ 125 ตอนที่ 27 ก ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 59

เรื่อง พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551

ปรับปรุงกระบวนการเข้าสู่ตำแหน่ง ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง บทบาทและอำนาจหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งบทบาทและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการหมู่บ้าน

เล่มที่ 125 ตอนที่ 27 ก ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 96

เรื่อง พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551

กำหนดสิทธิของคนพิการในการได้รับบริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ

เล่มที่ 125 ตอนที่ 28 ก ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551

ปรับปรุงกฎหมายขึ้นใหม่เกี่ยวกับมาตรฐานการคุ้มครองนักท่องเที่ยวและมาตรการให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์แห่งธุรกิจนำเที่ยว

เล่มที่ 125 ตอนที่ 29 ก ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 1

* ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.ratchakitcha.soc.go.th

เรื่อง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

ปรับปรุงกฎหมายขึ้นใหม่ โดยกำหนดลักษณะความผิดให้ครอบคลุมการกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ สอดคล้องกับพันธกรณีของอนุสัญญาและพิธีสารจัดตั้งกองทุนเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมทั้งปรับปรุงการช่วยเหลือ และคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหาย

เล่มที่ 125 ตอนที่ 29 ก ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 28

เรื่อง พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2551

เพิ่มบทบัญญัติเพื่อกำหนดห้ามผู้ขับขี่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะขับรถ เว้นแต่ใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนา โดยผู้ขับขี่ไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่

เล่มที่ 125 ตอนที่ 31 ก ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 1

เรื่อง พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 24) พ.ศ. 2551

แก้ไขเพิ่มเติมค่าฤชาธรรมเนียม หลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยของศาล การแต่งตั้ง อำนาจหน้าที่ของผู้ประนีประนอม รวมทั้งการขอเลื่อนและพิจารณาคำขอเลื่อนนั่งพิจารณา กระบวนการพิจารณาคดีในศาลและคดีไม่มีข้อยุ่งยากให้ชัดเจนขึ้น

เล่มที่ 125 ตอนที่ 32 ก ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 14

เรื่อง พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

กำหนดมาตรการควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ และบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ รวมทั้งป้องกัน เด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดัดแอลกอฮอล์ได้ง่าย

เล่มที่ 125 ตอนที่ 33 ก ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 34

เรื่อง พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

แก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องตราประทับอิเล็กทรอนิกส์และการใช้เอกสารซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ออกของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้แทนต้นฉบับ รวมทั้งจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เล่มที่ 125 ตอนที่ 33 ก ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 81

เรื่อง พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551

แก้ไขเพิ่มเติมวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร และกำหนดวิธีการและเงื่อนไขการแจ้งการเกิด การออกสูติบัตร การออกหนังสือรับรองการเกิด และการจัดทำทะเบียนบ้านสำหรับคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียม

เล่มที่ 125 ตอนที่ 38 ก ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 13

เรื่อง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551

กำหนดให้มีระบบวิธีพิจารณาคดีที่เอื้อต่อการใช้สิทธิเรียกร้องของผู้บริโภค เพื่อให้ผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายได้รับการแก้ไขเยียวยาด้วยความรวดเร็ว ประหยัด และเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการที่ดียิ่งขึ้น

เล่มที่ 125 ตอนที่ 38 ก ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 32

เรื่อง พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551

กำหนดให้มีหน่วยปฏิบัติงานหลักรับผิดชอบรักษาความมั่นคงในราชอาณาจักร และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมรวมทั้งให้มีมาตรการและกลไกควบคุมการใช้อำนาจเป็นการเฉพาะตามระดับความรุนแรงของสถานการณ์

เล่มที่ 125 ตอนที่ 39 ก ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2551 หน้า 33

ทำไมชอบงาน ที่ได้รับมอบหมาย

ที่ได้รับมอบหมาย

**“หัวหน้าควรจะมีวิธีที่จะรู้ว่า
ลูกน้องของตัวเองคิดและรู้สึกอย่างไร
ต่องานที่เขากำลังทำ
(เพราะเรามอบหมายให้ทำ)”**

จำได้ว่าหัวข้อทำนองนี้เคยเขียนถึงไปแล้วก่อนหน้านี้ 6-7 ฉบับ ดูเหมือนจะเป็นเรื่อง “ไม่ชอบที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ไม่สำคัญ”

แต่หัวข้อคราวนี้ ถ้าจะคิดว่าไม่เหมือนกับหัวข้อ คราวนั้นก็คงจะได้ เพราะงานที่มอบหมายให้ทำนั้นจะสำคัญหรือไม่สำคัญก็ตาม ก็ยังไม่ชอบงานนั้นอยู่ดี

ถ้าเป็นคนใจเร็วหรือฐานะทางบ้านดีก็คงแก้ปัญหาหนีไม่ยาก แค่ออกไปหางานอื่นที่ชอบที่ถูกต้องก็เรียบร้อยแล้ว

แต่ถ้าอยู่ในภาวะจำยอมที่ต้องทำงานเพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตัวเอง เลี้ยงครอบครัว ปัญหาถ้าไม่ได้รับการแก้ไข ก็รบกวนจิตใจมากพอดู ไม่น่าว่าผลเสียอาจจะเกิดขึ้นกับองค์กร ส่วนรวมด้วยก็เป็นได้

ถ้าสังเกตตัวเองและคนรอบข้างจะพบความจริงข้อหนึ่งว่า เรามักจะมีชีวิตอยู่กับความชอบและไม่ชอบเสียมาก

หากเลือกได้ เราก็คงจะเลือก “เป็น” เลือก “ทำ” ในสิ่งที่เราชอบ แต่การได้เป็นได้ทำสิ่งที่เราชอบแล้ว จะสรุปว่าเราจะต้องทำได้ดีก็คงจะสรุปไม่ได้ บางคนทำงานที่ชอบได้ดีกว่างานที่ไม่ชอบ บางคนถึงไม่ชอบงานที่ทำแต่ก็ทำได้ดีเหมือนกัน และบางคนแสนจะชอบงานนั้นมาก ๆ แต่ก็ทำไม่ได้ดีสักที !

ก่อนจะแสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ขออนุญาตที่จะเรียนเงื่อนไขไว้เบื้องต้นว่า เรื่องที่จะคุยกันในประเด็นต่อไปนี้จะไม่รวมกรณีของ “คนขี้เกียจทำงาน” ที่ไม่ว่าจะเป็นงานอะไร ๆ เขาหรือเธอก็ไม่ชอบสักอย่างอยู่นั่นเอง !

ย้อนกลับไปอ่านหัวข้อเดาว่าคนตั้งเรื่องนี้มาคงอยู่ในฐานะลูกน้อง และถ้าเรื่องนี้เป็นปัญหาจริงคนที่เกี่ยวข้องก็ต้องเป็นทั้งหัวหน้าและลูกน้อง ต่อไปนี้จึงเป็นประเด็นที่จะขอให้ทั้งสองฝ่ายช่วยคิด

ในฐานะหัวหน้า

บรรดาผู้ที่เป็นหัวหน้าทั้งหลาย เมื่อท่านทำงานมาถึงจุดนี้ ตำแหน่งนี้คงเข้าใจดีว่า งานบางอย่างเราเลือกจะทำหรือไม่ทำไม่ได้ ต้องก้มหน้าก้มตาทำตามที่ได้รับมอบหมาย (แม้บางงานจะไม่เห็นด้วยก็ตาม) แล้วก็คงผ่านประสบการณ์ที่เคยต้องทำงานที่ไม่ชอบมาบ้างแล้ว

จำได้หรือไม่ว่าเป็นความรู้สึกอย่างไร?

และเราไม่ชอบงานนั้นเพราะอะไร?

ที่ถามประเด็นนี้ไม่ประสงค์จะให้ตอบดั่ง ๆ ให้ได้ยินขอแต่เพียงตอบตัวเองในใจก็พอที่จะเป็นเหตุให้เราได้เข้าใจความรู้สึกความคิดของลูกน้องของเราที่เกิดอาการไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมายได้บ้าง ความเข้าใจจะเป็นการเปิดประตูไปสู่หนทางที่จะช่วยเหลือแก้ไข

คนที่เป็ลลูกน้องจะว่าไปแล้วก็อยู่ในสถานะที่เลือกไม่ได้ ต้องทำในสิ่งที่หัวหน้ามอบหมาย ถ้าหัวหน้าเข้าใจความรู้สึกของลูกน้องที่ไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมายก็ต้องให้ความสำคัญ

จะมากไปหรือเปล่าไม่ทราบถ้าจะเสนอว่า หัวหน้าควรจะมีวิธีที่จะรู้ว่าลูกน้องของตัวเองคิดและรู้สึกอย่างไรต่องานที่เขา กำลังทำ (เพราะเรามอบหมายให้ทำ)

เขาทำด้วยความกระตือรือร้นด้วยความบันเทิงเพราะเห็นว่าเป็นงานสำคัญที่ท้าทายตัวเอง หรือเขากำลังทำด้วยความขมขื่นจากปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับงานนั้น

แม้ว่าบางคนทั้งที่ขมขื่น ก็ทำงานออกมาได้ดีก็ตาม แต่ก็ไม่ควรให้เกิดภาวะแบบนี้

ที่ยกประเด็นนี้ขึ้นมาไม่ประสงค์จะสื่อความหมายว่าเราจะให้ลูกน้องเลือกงานได้ทุกอย่าง แต่คิดว่าเขาควรจะมีสิทธิเลือกบางตามสมควรถ้าหากเขามีเหตุผลที่จะอธิบายการเลือกของเขาที่เราพอจะรับได้ เช่น ไม่มีความรู้เรื่องนั้น ๆ เลย ไม่มีความถนัดเลย ไม่มีทักษะความชำนาญพอ ฯลฯ ซึ่งจะจริงหรือไม่จริงหัวหน้าก็ต้องมีวิธหาคำความจริงให้ได้ว่าเป็นอย่างไรว่าหรือไม่

(ความจริงมีวิธีที่จะทำให้คนไม่เลือกงานก็คือหัวหน้าเองต้องมีวิธีทำให้ลูกน้องมีความคิด มีความรู้สึกที่ดีต่องานที่มอบให้เขาทำ เพราะจะทำให้เขาพยายามที่จะทำให้จนได้มากขึ้น

และถ้าหัวหน้าไม่มีลูกน้องให้เลือกมากนัก การพัฒนาให้ลูกน้องมีความพร้อมที่จะทำงานที่เราจะมอบหมายก็เป็นสิ่งที่ต้องทำแม้จะอาศัยเวลาก็ตาม เพราะในระยะยาวจะเป็นผลดีต่อลูกน้องและผลงานที่จะออกมา)

ประเด็นที่เกี่ยวกับหัวหน้างานอีกข้อหนึ่ง ที่แทบไม่น่าเชื่อเลยว่าจะมีอยู่เกือบทุกองค์กรทุกหน่วยทุกระดับก็คือ หัวหน้า “ไม่รู้จักร” ลูกน้องของตัวเองเลย

ถ้าพึงรู้ว่าเรียนจบสาขาอะไร จากที่ไหน ยังไม่อาจกล่าวได้ว่า “รู้จักร” เพราะจริง ๆ แล้วทั้งนี้สยใจคือ ความคิด ทักษะ การมองโลก ทักษะ ความชำนาญ ประสบการณ์ พฤติกรรม ในการทำงานร่วมกับคนอื่น ฯลฯ เหล่านี้ทั้งหมดถ้าเรามีความรู้เกี่ยวกับคน ๆ นั้น จึงจะชื่อว่า “รู้จักร” พอสมควร

(ขีดเส้นใต้พอสมควร) เพราะเราไม่อาจรู้จักใครดีทั้งหมด แต่พอสมควรในที่นี้คือพอสมควรที่เราจะใช้ประกอบการพิจารณาว่า คน ๆ นั้นควรได้รับมอบหมายให้ทำงานอะไรเป็นงานประเภทไหน การมอบงานจะได้ไม่เกิดการ “ผิดฝาผิดตัว” (แต่ถ้า “ผิดฝาผิดตัว” เพราะหัวหน้ามีอคติก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง)

อาการผิดฝาผิดตัวบางอย่างอาจจะเห็นได้จากงานติด ๆ ขัด ๆ จะทำงานให้สำเร็จสักชิ้นก็แสนจะยากเย็น ทำให้ต้องเจอปัญหาอุปสรรคมากมายไปเสียหมด โน่นนี่นั่นน้อย ซึ่งบางที่ปัญหาอุปสรรคเหล่านั้นไม่ได้เกิดจากปัจจัยหรือเงื่อนไขภายนอกตรง ๆ แต่เป็นเพราะเกิดจากคนทำไม่รู้วิธีทำ ทำให้เป็นแล้วก็เลยพาลทำให้มีปัญหาจุกจิกตามมา

สภาพแบบนี้ หัวหน้าเองก็ไม่ชอบ ตัวลูกน้องเองก็คงจะยังไม่ชอบหนักเข้าไปอีกเพราะผลงานที่ออกมาไม่ดีพอที่จะทำให้ตัวเองซึ่งเป็นคนทำให้เกิดความยินดีหรือภูมิใจ

เพราะฉะนั้นถึงตรงนี้ก็จึงคิดว่า ถ้าท่านทั้งหลายที่อยู่ในฐานะหัวหน้าจะลองพิจารณาประเด็นข้างต้นนี้บ้าง บางทีอาจทำให้เห็นหนทางที่จะช่วยแก้ไขปัญหาลูกน้องที่กำลังไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมายได้บ้างไม่มากก็น้อย

ในฐานะลูกน้อง

แม้ว่าหัวข้อ “ไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมาย” จะเป็นหัวข้อที่ไม่ชัดเลยเพราะไม่ได้ให้ข้อมูลว่าเพราะอะไรไม่ชอบ แต่ตัวคนถามหรือใครก็ตามที่มีความรู้สึกเช่นนี้ จำเป็นต้องตอบตัวเองให้ชัดเจนกว่านี้ว่าเพราะอะไรเราจึงไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

เพราะงานนี้เราไม่มีความรู้ ไม่มีทักษะ ทำไม่ค่อยจะเป็น

เพราะงานนี้ยังเอื้ออยู่ภายใต้การดูแลของหัวหน้าคนหนึ่งที่เราไม่ชอบ

เพราะงานนี้มีเพื่อนร่วมงานที่เราไม่ค่อยถูกชะตากันเลย

เพราะงานนี้ไม่เข้ากับนิสัยใจคอของเขา

เพราะ...เพราะ... ฯลฯ

ตอบให้ได้ชัดเจนแล้วบางทีอาจจะพบว่า ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ตัวเนื้องานก็ได้ แต่อาจจะอยู่ที่คนที่เกี่ยวข้องและปัจจัยแวดล้อมที่เป็นสภาพแวดล้อมในการทำงานของเขา ซึ่งก็จะนำไปสู่หนทางที่จะแก้ไขที่ไม่เหมือนกัน

เช่น ถ้าชัดเจนแล้วว่า เป็นเพราะตัวเนื้องานที่ไม่เหมาะกับเรา ก็ต้องพึ่งพาหัวหน้าให้ช่วยแก้ไข แต่จะพึ่งพาหัวหน้าได้เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับว่าเราทำงานอยู่ในองค์กรที่มีวัฒนธรรมการทำงานแบบใด

ถ้าเป็นองค์กร “โบราณ” ก็คงพูดคงบอกอะไรไม่ได้มาก แผลอ ๆ บอกไปแล้วอาจจะได้แบบฟอร์มใบลาออกมาให้กรอกก็ได้ หรือไม่กี่โดนขึ้นบัญชีดำ หากความก้าวหน้าในหน้าที่การงานไม่ได้อีกเลย

แต่ถ้าเป็นองค์กร “สมัยใหม่” ที่ให้ความสำคัญกับบุคลากรในองค์กรด้วยถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่จะนำพาองค์กรนั้นไปสู่ความสำเร็จ เขาต้องรับฟังและหาทางช่วยเหลือ (ข้อความข้างบนนี้จึงใจจะถามทางอ้อมกับผู้ที่ป็นหัวหน้าว่า ท่านเป็นหัวหน้าแบบใด?)

ไม่มีอะไรดีกว่าการได้พูดคุยบอกเล่าให้ฟังตรง ๆ

บอกแล้วไม่คิดจะแก้ไขให้ก็ให้มันรู้ไป จะได้หาวิธีอื่น

สิ่งหนึ่งที่อยากขอให้คนที่อยู่ในฐานะลูกน้องทั้งหลายให้ความสำคัญก็คือ พยายามหา “ความหมาย” จากงานที่ทำได้ ไม่ว่าจะงานนั้นจะเป็นงานเล็กงานใหญ่ งานใช้แรงหรือใช้หัวสมอง

อย่างที่เคยบอกไปก่อนหน้านี้มานานแล้วว่า เวลาที่เราทำงาน สิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่ผลผลิตของงานนั้นอย่างเดียวที่เราเห็นกับตาว่ามันเสร็จหรือสำเร็จ ยังมีอีกหลายสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเราเองที่เราอาจมองข้ามไปแต่มีความหมายและมีค่าต่อความเป็นคน

สิ่งเหล่านั้นคือความเพียรพยายามที่จะทำงานนั้นให้เสร็จหรือสำเร็จ

คือความอดทนที่จะต้องทำแม้ว่าเราจะไม่ชอบ (ไม่ว่าจะไม่ชอบงานหรือไม่ชอบปัจจัยแวดล้อมที่มาเกี่ยวข้องกับการทำงานนั้นของเรา)

คือความอดกลั้นต่อท่าทีของคนรอบข้างที่อาจจะปฏิบัติต่องานของเราเหมือนงานของเราไม่มีความหมาย

ฯลฯ (ที่ใช้เครื่องหมายนี้อยู่บ่อย ๆ เพราะคิดว่าเหตุผลในโลกนี้มีอีกมากมาย !)

สิ่งที่ต้องอดทน อดกลั้น หรือความเพียรพยายามทั้งหลายที่ว่ามานี้ ถ้าคนไม่เข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ควรฝึกฝน ก็อาจจะแปรความรู้สึกเหล่านี้กลายเป็นความขมขื่น หรือความคับแค้นใจ

อดทนอดกลั้น

แต่ถ้าเขาใจคุณค่าแล้ว จะพบว่าการสะสมสิ่งเหล่านี้ไปเรื่อย ๆ มีส่วนทำให้การดำเนินชีวิตส่วนตัวประจำวันของเราที่ต้องพบกับเหตุการณ์หรืออะไร ๆ ที่มันขึ้น ๆ ลง ๆ หรือไม่ราบรื่นนั้นไม่ทำให้เราหวั่นไหวมากเกินไป

(บางคนไว้มากกับความชอบและไม่ชอบของตัวเองพร้อมที่จะมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ไม่ชอบ และพร้อมที่จะหยิบจับคว้าสิ่งที่ตัวเองชอบจนอยากจะใช้คำวามากจนเหมือนขาดความยับยั้งชั่งใจ)

โดยสรุปปัญหาความไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมายมีอยู่จริง และหลาย ๆ คนอาจจะตกอยู่ในสภาพเช่นที่ว่านี้ ซึ่งนอกจากเจ้าตัวเองจะต้องใช้ความกล้าหาญที่จะสื่อสารให้หัวหน้าได้รับทราบแล้ว หรือหากไม่เป็นผลก็อาจจะต้องพึ่งพาปัญญาของตัวเองที่จะคิดพิจารณาหาทางที่จะพลิกวิกฤติเป็นโอกาสให้ได้

แต่โดยส่วนตัวแล้วคิดว่า ผู้ที่มีส่วนอย่างมากที่จะแก้ไขปัญหานี้ได้จริง ๆ คือ ผู้ที่เป็นหัวหน้า ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าชั้นต้นชั้นกลาง หรือแม้แต่ผู้บริหารระดับสูงก็ตาม จำเป็นต้องให้ความสำคัญและคิดอ่านแก้ไขเพราะความรู้สึกที่ว่ามันกระทบต่อขวัญและกำลังใจของคนทำงานมาก

ประการสำคัญคือ หัวหน้าทั้งหลายนั้นเองก็เคยผ่านงานและมีประสบการณ์ทำนองเดียวกันนี้มาแล้ว จะบอกว่าวันดีคืนดีเมื่อตำแหน่งสูงขึ้นทำให้ลืมความหลังเหล่านั้นจนหมดเกลี้ยงแล้วคิดว่าไม่จำเป็นต้องใส่ใจเรื่องนี้ก็จะดูอะไรอยู่

เฉยໄວเฉยໄວ

เพราะสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่ลูกน้องคาดหวังจากคนที่ เป็นหัวหน้าตัวเองก็คือ หวังว่าหัวหน้าจะเข้าใจปัญหา ความคิด และความรู้สึกของคนที่อยู่ในฐานะลูกน้องได้ดี และจะไม่ทำเฉยเมย ละเลยหรือไม่สนใจว่า “ความไม่ชอบงานที่ได้รับมอบหมาย” เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง

วันนั้น ความรู้สึกนี้สำคัญสำหรับหัวหน้าเพียงใด

วันนี้ ความรู้สึกนี้ก็ยังคงสำคัญสำหรับผู้ที่เป็นลูกน้อง เพียงนั้น

หรือบางที่อาจจะมากกว่าก็ได้

ซึ่งก็ไม่ใช่ผลดีต่อองค์กรและต่อใครเลย ถ้าหัวหน้า ทั้งหลาย จะมีความคิดว่าเฉยໄວ เฉยໄວ แล้วก็เรียบร้อยไปเอง !

อย่าได้ตายใจกับการเห็นผิวน้ำที่ราบเรียบเลย

ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่ปรากฏในคอลัมน์นี้ เกิดจากคำถาม ที่ผู้อื่นตั้งขึ้น จึงพร้อมที่จะรับการโต้แย้งในทุกประเด็นหากผู้อ่าน มีฉันทะที่จะรังสรรค์ความคิดรวมกันเพื่อจุดประกาย “ความหวัง” ให้แก่ผู้อื่น รวมทั้งแก่ตัวเองด้วย ที่บางครั้งอาจ “เสียหลัก” ได้เหมือนกัน

มติคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

(ต่อจากหน้า 24)

เรื่อง การรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง การกึ่งรัฐ/ฝ่ายบริหารต้องดำเนินการ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ครั้งที่ 1

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้รวบรวมภารกิจและความก้าวหน้าของการดำเนินการที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ที่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหารและหน่วยงานของรัฐที่ไม่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหารที่ต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้การดำเนินการ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในภาพรวมมีความสอดคล้องกันและไม่เกิดความซ้ำซ้อน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2551 ลงมติว่า

1. รับทราบภารกิจและความก้าวหน้าของการดำเนินการที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในกำกับฝ่ายบริหาร และหน่วยงานของรัฐที่ไม่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหารที่ต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามที่สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีเสนอ
2. ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีประสานการจัดส่งข้อมูลตามข้อ 1 ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินและคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรและคณะกรรมการดังกล่าว
3. ให้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับและติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรี (นายชูศักดิ์ ศิรินิล) เป็นประธาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และ ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ ทำหน้าที่ติดตามดูแลและเร่งรัดการดำเนินการตามภารกิจของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ที่อยู่ในกำกับฝ่ายบริหารในการดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล แล้วรายงาน ผลการดำเนินการต่อคณะรัฐมนตรีเป็นระยะ โดยให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการดังกล่าว และเป็นหน่วยงานประสานการดำเนินการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในกำกับฝ่ายบริหาร รวมทั้งประสานงานและ แลกเปลี่ยนข้อมูลกับหน่วยงานของรัฐที่ไม่อยู่ในกำกับฝ่ายบริหาร เพื่อให้การดำเนินการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในภาพรวม มีความสอดคล้องกันและไม่เกิดความซ้ำซ้อน แลวนำเสนอคณะรัฐมนตรี สำหรับอัตรากำลังและงบประมาณในการดำเนินการกิจเรื่องนี้ ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีประสานกับสำนักงาน ก.พ. และสำนักงบประมาณต่อไป
4. ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกำกับและติดตามการดำเนินการตามภารกิจที่ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในกำกับ ฝ่ายบริหารต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และสอดคล้องกับนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาด้วย

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0505/ว 68 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2551

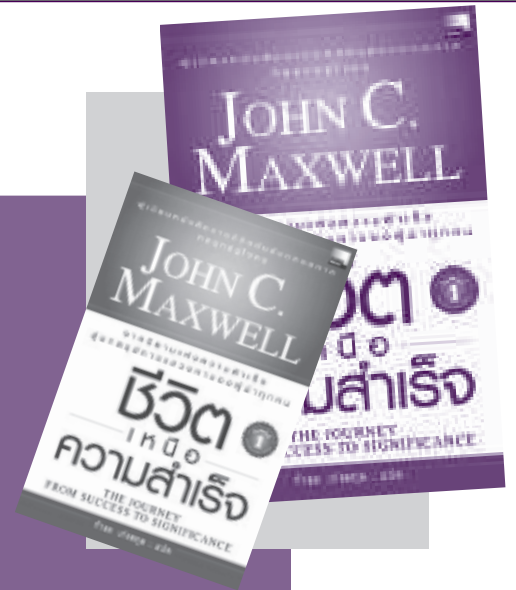

ชีวิตเหนือความสำเร็จ

The Journey from Success to Significance

หนังสือ "ชีวิตเหนือความสำเร็จ" (The Journey from Success to Significance) เล่มนี้เป็นหนังสือสร้างแรงบันดาลใจที่ดีเยี่ยมอีกเล่มหนึ่งของ จอห์น ซี แมกซ์เวลล์ (John C. Maxwell) ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดยกัทร เก่งสกุล เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมแง่คิดดี ๆ จากบุคคลหลากหลายอาชีพที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งสามารถสร้างความสุขและทำให้ประสบผลสำเร็จในบั้นปลายชีวิตได้

จอห์น ซี แมกซ์เวลล์ เขียนหนังสือเล่มนี้โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ทุกถ้อยคำล้วนช่วยเพิ่มแรงบันดาลใจให้แก่ผู้อ่านให้พร้อมที่จะก้าวเดินต่อไปสู่ความสำเร็จ โดยที่ไม่ลืมที่จะจารึกความดีงามไว้ให้คนรุ่นหลังได้กล่าวถึง และเมื่อใดที่คุณรู้จักให้ เมื่อนั้นชีวิตคุณจะเต็มเปี่ยมไปด้วยความหมาย หนังสือชีวิตเหนือความสำเร็จนี้จะช่วยให้คุณไปสู่เส้นทางแห่งความสำเร็จภายใต้คำพูดที่ว่า "ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น" เพราะความพยายามเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ความสำเร็จอยู่ใกล้แค่เอื้อม แต่เส้นทางแห่งความสำเร็จของแต่ละคนไม่เท่ากัน บางคนสามารถเดินทางไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้อย่างรวดเร็ว แต่บางคนอาจใช้เวลาไม่นาน ในขณะที่อีกหลายคนยังมองไม่เห็นแม้กระทั่งเส้นทางแห่งความสำเร็จในชีวิต หนังสือเล่มนี้จะเป็นกำลังใจที่จะช่วยให้คุณฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความสำเร็จในชีวิตของคุณ

ประวัติผู้แต่ง

John C. Maxwell เป็นนักเขียนและนักพูดชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียง อายุ 61 ปี ผลงานการเขียนที่ผ่านมามีมากกว่า 50 ฉบับ และได้รับการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ มากกว่า 50 ภาษา เป็นหนังสือที่ติดอันดับหนังสือขายดีไปทั่วโลก

มาอ่านหนังสือกันเถอะครับ

ธรรมเตือนใจ

คำว่า “พร” มีความหมายว่าอะไร

พร หมายถึง สิ่งที่ประเสริฐ เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนา ฉะนั้น เมื่อปรารถนาที่จะได้ผลอย่างใดก็มักขอพร บางท่านก็ขอพรให้ได้ผลที่ดีสมความปรารถนา ผู้ที่ขอพรในสมัยนี้ ต่างกับที่ท่านวิสาขามิคารมาตาขอพรจากพระผู้มีพระภาคฯ ท่านขอโอกาสที่จะได้ทำกุศลอันเป็นเหตุที่จะให้ได้พรนั้น เพราะคนอื่นจะนำพรมาให้ไม่ได้ พรใดที่ปรารถนานั้นต้องเป็นผลของกุศลกรรมของตน จึงควรต้องกระทำกุศลมาก ๆ ทุกประการเพื่อให้ได้รับพร คือ ผลของกุศลทุกประการโดยครบถ้วน

การให้ทานกับการทำบุญมีอันสวสกันหรือไม่

บุญ คือ กุศลที่ชำระจิตให้สะอาด ด้วยการกระทำทางกาย ทางวาจา และทางใจ ทานจึงเป็นบุญประเภทหนึ่ง บุญ หรือ บุญญกิริยามีหลายอย่าง อาณิสสสังขการให้ทานขึ้นอยู่กับสภาพของจิต การที่กุศลใดจะมีอันสวสกันหรืออ่อนกว่ากันก็ขึ้นกับสภาพจิตที่มุ่งใส่ปราศจากอกุศล ในขณะที่ทำบุญกุศลอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น กุศลจิตเกิดโดยตลอดหรือมีอกุศลจิตเกิดคั่น ถ้ามีอกุศลจิตเกิดคั่นก็เป็นกุศลที่ไม่มีกำลัง อาณิสสสังขการต้องน้อยกว่ากุศลซึ่งไม่มีอกุศลคั่น เช่น ช่วยเหลือบุคคลอื่นให้สะดวกสบายก็เป็นกุศล แต่ถ้าวางสิ่งตอบแทน ลาม ยศ สรรเสริญก็เป็นอกุศล

การแก้กรรมด้วยวิธีทำบุญ ทำสังฆทาน แก้ได้หรือไม่

ตราบใดที่ยังมีสังสารวัฏก็ไม่พ้นกรรมตั้งแต่ขณะเกิด เพราะเหตุว่า ถ้าไม่มีกรรมก็ไม่ต้องเกิด และที่แต่ละคนเกิดมาต่างกันเพราะกรรมต่างกัน กรรมนั้นมีทั้งกุศลกรรมและอกุศลกรรม อกุศลกรรมที่ได้กระทำแล้ว สามารถให้ผลได้เมื่อยังมีสังสารวัฏ เมื่อกลัวผลของอกุศลกรรมก็ควรเจริญกุศลกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ โดยเฉพาะกุศลกรรมที่จะทำให้พ้นจากสังสารวัฏ เพราะเมื่อยังเป็นกุศลกรรมที่ทำแล้วก็ไม่พ้นจากสังสารวัฏ ทุกคนย่อมจะมีสุขบ้าง ทุกข์บ้าง ทุกภพทุกชาติ เช่นในปัจจุบันชาตินี้

ไม่รับประทานมังสวัตริ จะทำให้ศีลบริสุทธิ์ได้หรือไม่

พระผู้มีพระภาคฯ ทรงเสวยเนื้อ เพราะว่า “กลืนดิบ” ไม่ใช่กลืนเนื้อ กลืนปลา แต่กลืนดิบเป็นกลืนของกิเลส ขณะนี้ทุกคนไม่ได้กลืนกิเลสเลย คือ ไม่รู้ว่ากิเลสเป็นสภาพธรรมที่นำรังเกียจ ทุกคนเพียงแต่ได้กลืนเนื้อดิบ กลืนปลาดิบ เท่านั้น แต่พระผู้มีพระภาคฯ ทรงแสดงว่า กลืนดิบ คือ กิเลส ฉะนั้น ผู้ที่บริโภคอาหารประเภทเนื้อโดยอบรมเจริญปัญญาดับกิเลสเป็นสมุจเฉท เช่น พระผู้มีพระภาคฯ และพระอรหันตทั้งหลาย จึงไม่มีกิเลส ไม่มีกลืนดิบ

ฉะนั้น ควรรังเกียจกลืนกิเลส ไม่ใช่รังเกียจกลืนของเนื้อสัตว์ ที่ถามว่า การรับประทานอาหารมังสวัตริและการกินเจนั้น จำเป็นแค่ไหน ก็ยอมแล้วแต่บุคคล บางท่านบริโภคแล้วสุขภาพร่างกายแข็งแรงดี ก็พอใจที่จะบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพของร่างกาย แต่ต้องพิจารณากิเลสในขณะที่กำลังกินเจหรืออาหารมังสวัตริว่า รู้สึกดีติดพอใจในรสอร่อยไหม เพราะความติดความพอใจนั้นแหละเป็นกลืนดิบแล้ว

ฉะนั้น จึงต้องพิจารณาธรรมโดยละเอียดจริง ๆ ไม่ใช่พิจารณาเพียงอาการที่ปรากฏภายนอกเท่านั้น และที่ถามว่า ถ้าไม่กินเจจะทำให้ศีลบริสุทธิ์ได้หรือไม่นั้น ตอบว่า ได้ หากได้พิจารณาจิตและสภาพธรรมที่กำลังปรากฏ เพื่อรู้ชัดในสภาพธรรมทั้งหลายตามความเป็นจริง

ข้อมูลจากมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา www.dhammadhome.com

ท่านสามารถเปิดอ่าน
สลด.สาร ผ่านทาง website
ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
www.cabinet.thaigov.go.th

เจ้าของ : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2280-9000
ที่ปรึกษา : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้อำนวยการสำนัก/กองทุกท่าน
ผู้จัดทำ : คณะทำงานจัดทำ สลด.สาร (boca@soc.go.th โทร. 0-2280-9000 ต่อ 454 , 455)
วัตถุประสงค์ : เพื่อให้ข้าราชการและลูกจ้างในสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ความรู้และรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานโดยรวมและเป็นการเผยแพร่ความรู้ข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้สนใจทั่วไปด้วย
พิมพ์ที่ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3
รหัส : สปค. 51/04-26